

329/19

Zaklad pri sv. Urbanu na Hminniku.

Ponarthijsi stopinji je bila, preden svoj na tona nberz kem
okraju napravili okrajna ceste čez Radvl (propaj ve-
lika cesta) mimo sedanje Kaple s. Urbana. Dokazuje
se tudi, da je bila ~~ta~~ ^{nekadaj} rimljanska cesta. Kakor
marostaje vila je tudi malo pod sv. Urbanom
ošdarija in posestnik bogat mož. Vidi se še prortor
kjer je stal bram in hlev. Tudi se je nekoliko
kamnjenja od kleti še videti.

V kleti je tožala velika zaklada: skrinja
polna glata in drugih dragocenosti. Nekaj
stara kmetica s hitega kraja je sledenč pravila
o tem zakladu:

Ko sem bila še pastarica in sem pri kleti ove parle
sem zagledala ^{meado, pa jako jako} neko deklico ki me je tako
nagovorila: „In imaš ključ, podi v klet in si
maloji dnarja kolikor kol boš in potrebuješ.“ Pas-
tarica sem bila, torej se majhna. Ko pridem
v klet sem videla z zelo veliko skrinjo na koji
je sedela grozna mačka, ki je strašno mi-
javkala tako da ti nisem upala blizje. „L! Re-
čem deklici, da si ne upam blizo ker se mač-
ka grozi in boče v mene skočiti. Ali deklica
jako žalostna in obžalovana odgovori: „Ti bi me

bila lanko mojega drpljenja rešila pa proti je.
Zakaj me nisi vsojala? Vse bogastvo bi bilo
lože ko bi se pred mačho ne gojala. Zdi se
da dolgo ne bo rešitja za me. Tudi bo ga.
cela smreka rasti in kadar bo dovolj močna
bo se postavila in iz teh desek bo zibeljita
in otrod ki bo v tej zibelki najal prvi, bo maj
rešitelj. Ko te besede izreče ni bila sot
denica in ot gojavala ne sluba se duha.